

Ольга Вадимівна Оганезова-Григоренко
Хуа Цивей

Образно-смісловий контент інтерпретації: герменевтичний підхід

УДК 78+781.7

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-4.14>

Ольга Вадимівна Оганезова-Григоренко
доктор мистецтвознавства,
професор кафедри сольного співу
Одеської національної музичної академії
імені А. В. Нежданової
ORCID: 0000-0003-3359-459x

Хуа Цивей
аспірант
Одеської національної музичної академії
імені А. В. Нежданової
ORCID: 0009-0007-5451-9798

Дослідження присвячено обґрунтуванню герменевтичного підходу до аналізу образно-сміслового контенту інтерпретації у музичному мистецтві. Увагу дослідження зведено до постановки проблематики тлумачення законів створення образно-сміслового контенту інтерпретації у вокальному виконавстві. Представлено тлумачення герменевтичного підходу в музичному мистецтві на основі ключових філософських категорій – трансцендентальність; інтерсуб'єктивність; інтертекстуальність – та їхнього смислового наповнення з позицій саме музичної герменевтики. Представлено узагальнення наукових розробок щодо авторського аспекту образно-сміслового контенту інтерпретації вокального твору. Запропоновано етапність алгоритму обґрунтування й вибудовування герменевтичного підходу щодо інтерпретації образно-сміслового контенту вокального твору. З огляду на досліджувані проблеми інтерпретації виконавцями авторського тексту представлено аспекти інтерпретаційного контенту вокального твору: психологічний аспект – виявлення виконавцем «внутрішнього світу» авторської партитури; професійно-компетентнісний аспект – використання методики «герменевтичного кола»; уміння бачити «структурацію» тексту, отже, розуміння динаміки драматургії через цілий концепт твору та через його частки; суспільно-історичний аспект – «історична реконструкція» авторського задуму як матеріал для розуміння культурно-історичного контексту народження твору; вміння розуміти зміст у досвіді сучасності; здатність бачити виникнення нових смислів у діалозі із традицією. Визначені аспекти дають змогу здійснити широкий аналіз сутності образно-сміслового контенту вокального твору та визначити їхні інтерпретаційні чинники в контексті герменевтичного підходу в музичному мистецтві. У роботі використовуємо загальнонаукові методи дослідження: метод аналізу, синтезу, порівняння, систематизації. Також враховуємо результати усвідомлення й систематизації виконавського та педагогічного досвіду. Сформульовано й обґрунтовано необхідність визначення, аналізу та детального вивчення саме виконавського аспекту образно-сміслового контенту інтерпретації вокального твору.

Ключові слова: герменевтика, музична герменевтика, аспекти інтерпретаційного контенту вокального твору, авторський текст, вокальне виконавство.

Постанова проблеми. Музичний твір потрібно сприймати як культурний код, з подальшим «розшифруванням» задля виявлення певної культурної традиції. Сама актуальність дослідження герменевтики як тлумачення законів інтерпретації визначається потребою у пошуку, змістовному та смислового аналізі аспектів інтерпретаційного образно-сміслового контенту вокального твору. Такий підхід надає можливість тлумачити вокальну інтерпретацію як сукупність певних складових різного спрямування та різного походження задля ефективного прогнозування прикінцевої якості творчого продукту – виконання вокального твору на сцені.

Сприйняття музичного твору як культурного тексту й використання герменевтики як методу розуміння та тлумачення цього тексту дає змогу розкрити джерела та зміст аспектів інтерпретації у вокальному виконавстві; фактори, що впливають на формування особистості митця як представника тієї чи іншої культури / корпоративної культури; зробити детальний аналіз виконавських особливостей певного вокального твору (інтонаційно-сміслових, технологічних, жанрово-стилістичних); визначити маркетингову складову вокального виконання; зрозуміти сутність

імпровізаційного компонента вокального виконання, способи його реалізації.

Проблема вивчення музичного мистецтва в контексті герменевтичного підходу неодноразово ставала предметом досліджень багатьох науковців.

Огляд літератури. М. J. Thomas (Thomas, 2018) у своїх напрацюваннях порушував питання трактування зразків ранніх музичних історичних творів у контексті критики поглядів Г. Гадамера та Ф. Ніцше. До речі, вчений вказував на практично неодмінний процес видозмінення оригінального стилю під час виконання твору музикантами-початківцями, інакше кажучи, звертав увагу на, так би мовити, певну неминучу деформацію авторського задуму під впливом зовнішніх технічних умов. J. Ferrando (Ferrando, 2018) зауважував, що тема інтерпретації ранніх музичних стилів досі залишається без належного дослідження. За словами науковця, вивчення музичного мистецтва, як такого, відходить від історичного обрамлення та переходить до поля герменевтичних досліджень. Отже, на наш погляд, увага зміщується із загальної контури музичних досліджень – історичного та культурологічного – на іманентні фактори інтерпретації як основу творчого процесу. Адже герменевтичний підхід у цьому випадку є усвідомленням

законів будування інтерпретаційного контенту та його формо- та смислоутворювальних факторів. L. Kramer (Kramer, 2011) наголошував на потребі розуміння музичного змісту стилю та змістовному виконанні стилізованої музики. Сучасні музичні стилі характеризуються переосмисленням партитури, манери виконання, перформативності тощо.

Крім загальних досліджень з проблеми герменевтики музичного мистецтва, у науковій літературі простежуються розвідки окремих аспектів у контексті суміжних напрямів. Наприклад, R. Lijtmaer (Lijtmaer, 2020) використовував герменевтичний підхід із метою встановлення кореляції між музичним стилем і його психологічним впливом на людину. G. Ambrosch (Ambrosch, 2017) присвятив свої дослідження темі герменевтики панк-пісень. Науковець зауважував на необхідності тлумачення панк-музики з погляду на виконання та перформативність у контексті «естетики інакомовлення». Також на стильових аспектах музики зосередив свою увагу й S. Gamble (Gamble, 2021). Дослідник займався вивченням впливу репу та металу на соціум. Унікальністю напрацювань стало тлумачення стильових особливостей вибраних музичних стилів відповідно до їхнього сприйняття соціумом. Так, реп-музика і метал-музика розглядалися як «екстремальні музичні стилі» або ж «соціальні проблеми».

Мета статті. Герменевтичний підхід у процесі аналізу музичного мистецтва як виконавської діяльності є актуальним, однак потребує додаткових досліджень у контексті узагальнення особливостей тлумачення терміну, його мистецького розуміння та його змістовного контексту щодо створення переконливого інтерпретаційного образно-сислового контенту вокального твору. Розвідка вибраної проблематики проводилася на основі міждисциплінарного підходу з урахуванням методів наукового пізнання таких гуманітарних дисциплін, як філософія, історія та герменевтика. Філософська складова наукового дослідження допомогла розглянути тлумачення герменевтичного підходу в музичному мистецтві відповідно до концепцій провідних філософів, беручи за основу ключові філософські категорії: *трансцендентальність* – як насамперед інтуїтивне осягнення макрокосму через мікрокосм. У нашому випадку йдеться про традиції, специфіку авторської мови, виконавський аспект, соціально-суспільні чинники оформлення й відтворення творчого продукту; *інтерсуб'єктивність* – як узагальнений досвід уявлення про предмет творчості через комунікацію. У нашому контексті йдеться про кілька факторів: естетичний фактор – як жанрово-стильова культура; етичний фактор – як корпоративні правила та відносини; професійна ментальність; особливості взаємодії виконавця з глядацькою аудиторією; *інтертекстуальність* – співвідношення

та діалогічна взаємодія «текстів» вокального твору – музики, поезії та драматургії сюжету, що забезпечує перетворення знакового матеріалу у смисл, заданий автором.

Методологія дослідження. У роботі використовуємо загальнонаукові методи дослідження, серед яких – метод аналізу, синтезу, порівняння, систематизації. Також враховуємо результати усвідомлення й систематизації виконавського та педагогічного досвіду. *Метод аналізу* використовується з метою опрацювання сучасних науково-методичних праць з вибраної проблематики для виявлення актуальних напрямів інтерпретації музичного мистецтва загалом і вокальних жанрів та стилів зокрема, для тлумачення музичної герменевтики як окремої науки в контексті герменевтичного вчення, для обґрунтування історико-філософських аспектів інтерпретації у вокальному виконавстві в умовах постмодерну. *Метод синтезу* застосовується для дослідження окремих поглядів на тлумачення музичної герменевтики. Також метод синтезу дає змогу узгодити розуміння інтерпретації як творчого процесу та як певного сценічного результату, в цілісності та сукупності всіх складових. *Метод порівняння* використовується з метою кореляції наукових поглядів на герменевтику в межах загальної характеристики та розгляду музичної тематики зокрема. Водночас метод порівняння сприяв виявленню й обґрунтуванню сутності факторів інтерпретаційного контенту вокального виконавства на базі зіставлення прояву всіх аспектів явища в різних жанрах і стилях вокального мистецтва. *Метод систематизації* у майбутньому допоможе впорядкувати складові теоретичної моделі музичної герменевтики й відтворити схему інтерпретації образно-сислового контенту на основі авторського тексту, режисерського рішення; особливостей психофізичної, етико-естетичної та технічної складових виконавської особистості; маркетингового фактора.

Результати та їх обговорення. У процесі дослідження нами було вирішено розглядати герменевтичний підхід у музичному мистецтві як самостійну дисципліну без прямої кореляції з філософським вченням. Відповідно до цього герменевтична складова дослідження полягала в безпосередньому тлумаченні інтерпретації музики, аналізі поглядів на розуміння та сприйняття вказаного явища. На нашу думку, задля обґрунтування й вибудовування герменевтичного підходу щодо інтерпретації образно-сислового контенту вокального твору треба відпрацювати алгоритм у декілька етапів.

Так, перший етап передбачає дослідження загальної характеристики музичної герменевтики з виокремленням ключових поглядів науковців на тлумачення інтерпретаційного контенту та його аспектів – так званий історичний, загально-філософський і музикознавчий еккурс.

Другий етап передбачає герменевтичний підхід до аналізу вокальних жанрів (стилів вокального виконання) на прикладі певних вокальних творів, що дає змогу здійснити кореляцію між загальними особливостями інтерпретації музичних жанрів та стилів, а також особливостями тлумачення конкретно вибраного твору.

Третій етап, на наш погляд, повинен визначити узагальнені результати інтерпретаційного процесу з позиції психофізіологічних, етико-естетичних і технологічних факторів виконавських можливостей певного співака. Отже, йдеться про виявлення факторів, що зумовлюють природне «звернення» співака до певного жанру та стилю вокальної музики, тобто професійну спеціалізацію вокаліста та рівень успішності у вибраній галузі.

Четвертий етап передбачає виявлення впливу змістовних і смислових властивостей авторської партитури та режисерського рішення на інтерпретаційний контент вокального твору.

П'ятий етап, на наш погляд, є певним відображенням сучасного підходу до організації мистецької діяльності. Йдеться про виявлення ролі маркетингового фактора, отже, про таку «організацію» творчого продукту, яка здатна бути сприйнятою глядацькою аудиторією з урахуванням віку, освітнього рівня, національного менталітету, мовного аспекту, культурних стереотипів тощо. До цього треба додати ретельне маркетингове «узгодження» характеристик глядацької аудиторії із творчим матеріалом, який передбачається представити до сценічного виконання. Йдеться про тематику, ідею, адресата певної концертної програми або вистави. На цьому етапі потрібно точно усвідомлювати зовнішні умови реалізації творчого продукту, наприклад розмір зали; акустичні характеристики аудиторії, гармонія кольорової гами костюму виконавця із залом, з тематикою творчого продукту, іноді навіть із потребою урахування температурних умов.

У процесі дослідження проблеми тлумачення інтерпретації образно-смислового контенту вокальних творів найбільш перспективним та узагальнювальним, на наш погляд, є герменевтичний підхід, який дає змогу усвідомити інтерпретацію як багаторівневе явище; відокремити аспекти інтерпретації, образно-смислові чинники та внутрішні й зовнішні фактори, що впливають на наповнення контенту. Отже, герменевтичний підхід надає можливість проникнути в сутність законів інтерпретації вокальних музично-сценічних творів.

Сутність терміна «герменевтика» в різних наукових напрямках має досить різне тлумачення. Наприклад, розглядаючи генезу терміна «герменевтика» на матеріалі сакральних біблійних текстів, З. Б. Лановик доходить висновку, що біблійну герменевтику (*Hermeneutica Sacra*), яка впродовж століть розробляла загальні принципи й методи

герменевтичного аналізу, закони інтерпретації тексту та явищ буття, треба розглядати як основу сучасної науки про інтерпретацію (Лановик, 2005). Учений приводить певну кількість літературознавчих визначень герменевтики. У своїх розсудах З. Б. Лановик наводить висновки дослідників біблійної екзегези як предтечі сучасної наукової герменевтики, які визначають, що саме інтерпретація сакральних текстів була передумовою і методологічною основою новітньої науки про тлумачення. Наводяться висновки Кевіна Дж. Коннера, який, досліджуючи розвиток науки про інтерпретацію, вважає, що першим «герменевтиком» слід вважати іудейського книжника Ездру (457 р. до н. е.), який перекладав біблійні книги Старого Заповіту на мову Христа – арамейську. Отже, посилання на цей приклад наводить на те, що герменевтика є мистецтвом тлумачення смислів певного матеріалу (у цьому випадку – літературного). Учений подає цікаве обґрунтування герменевтики як саме *мистецтва* інтерпретації, а не науки про інтерпретацію. У грецькій культурі вважалося, що кожен інтерпретатор / перекладач (*hermeneus*) володіє містичними характеристиками Гермеса – давньогрецького Бога торгівлі та комунікацій. Саме тому вміння інтерпретації швидше співвідносилось із мистецтвом, а не з наукою (Лановик, 2005). До речі, вчений наполягає, що в Біблії поняття інтерпретації з'являється значно раніше від грецької традиції і розгортається від першої старозавітної «Книги Буття» (1445 р. до Р. Х.) до останніх книг Нового Заповіту в різних значеннях (Лановик, 2005). Отже, З. Б. Лановик стверджує, що найдавніша герменевтична традиція представлена в Біблії. Вона базується на «інтерпретації усіх видів спілкування Бога з людиною – снів, видінь, ангельських повідомлень, знаків, таємниць, пророцтв, притч, писаного слова» (Лановик, 2005).

Підтвердження такого ж бачення знаходимо в Гадамера, який античну герменевтику сприймає як форму сакрального мистецтва: «...мистецтво передавати Божу волю стоїть поряд з мистецтвом відгадувати її або майбутнє із знаків» (Гадамер, 2000). Саме на основі цієї традиції розгорнулися інтерпретації мистецтва, закону, історії, літератури та інших видів комунікації.

До кінця XIX ст. термін «герменевтика» належав лише до інтерпретації Біблії. Фрідріх Шляєрмахер у пошуках загальної теорії інтерпретації перший запропонував застосовувати закони інтерпретації сакральних текстів до творів художньої літератури. Вільгельм Дільтей принципи текстової інтерпретації переніс на аналіз історичних подій, прирівнявши історичний розвиток до метатексту. Мартін Гайдеґґер уперше використав герменевтичну методологію стосовно філософської теорії інтерпретації феноменів буття та явищ культури. Уже у XX ст. герменевтика розширилася до загальної науки про

закони інтерпретації, а пізніше розділилася на ряд наукових сфер – філософську герменевтику, літературну герменевтику, навіть астрофізичну герменевтику та ін. Поступова активізація та розвиток наукових досліджень призвели до того, що герменевтика набула нового статусу та вийшла за межі суто розуміння текстів. Як теорія розуміння смислів герменевтика представлена у В. Дільтея, Г. Гадамера, М. Хайдеггера, Ф. Шлейермахера та інших дослідників. До речі, у так званій психологічній герменевтиці існує тлумачення «мистецтва розуміння іншої індивідуальності» (Dahlhaus, 1973).

Джерелом вживання герменевтичних понять щодо музики та музикування є розуміння герменевтики як критичного підходу в традиційній методології тлумачення, унаслідок чого виникає поняття «акту розуміння», «діалогічності» тощо (Kramer, 2010). Отже, музична герменевтика виступає як особливий науковий напрям. Під **музичною герменевтикою** розуміють специфічний спосіб аналізу можливості музики бути здатною відтворювати певний сенс, певні концепції, інтонації та музичні образи (Hartmann, 2019).

З іншого боку, герменевтику інтерпретації в музиці тлумачать відповідно до розуміння змісту. За словами деяких дослідників, філософія музичної інтерпретації є зверненням до пояснення образно-смыслових понять, закладених у музичних творах, уявлення й інтерпретації музичної інформації та способів передачі задуму автора слухачам (Aksenova, Kruglova, Ovsyannikova, Pereverzeva, Smirnov, 2020). Такий погляд на дефініцію музичної герменевтики свідчить про урахування інтерсуб'єктивності музичного твору, однак позбавляє права вибору на естетичне задоволення. На думку дослідників, наявність прагнення до тлумачення задуму автора унеможливорює власну інтерпретацію, унаслідок чого коло смислового навантаження музичного твору значно звужується. На наш погляд, таке ствердження є спірним, тому що не враховує саму природу творчого акту виконавства. Втілення музичного твору, його інтерпретація завжди є забарвленими, ба більше, народженими з особистості виконавця, з його психофізичної організації. Таким чином, у мистецтві не можна говорити про «окреме» втілення авторського задуму. Може йтися тільки про образно-смыслову інтерпретацію авторського задуму творчою особистістю виконавця. Але увага прихильників герменевтичного підходу в музичному виконавстві спрямована суто та вивчення та препарування авторської складової інтерпретації.

Так, головним завданням виконавця бачиться виявлення основної ідеї композитора, який відобразив у музиці свій світогляд, отже, якщо можна висловитись узагальнено, то виконавці шукають музичну правду поверх надрукованої сторінки. Тож узагальнено можна сказати, що музичний твір

складається з двох компонентів: нотного тексту (відображення музики в нотному записі) та смислу твору (композиторська воля до форми, звуку й образу), таким чином, особистість композитора стає предметом розгляду як знаково-символічна структура. У цьому контексті двоїстість музики розглядається як процес, у якому через матеріальні форми транслюються духовні смисли музичного мистецтва. Задля розуміння музичних смислів потрібно розкрити авторську складову, спираючись на історичні контексти, та висвітлити процес інтерпретації як образно-смыслового розуміння.

Саме герменевтика (греч. *Hermeneutike*) виступає як мистецтво тлумачення та розуміння, яка займається насамперед не просто тлумаченням, а *правилами* тлумачення (у нашому випадку музичного твору). Саме там, де затребувана інтерпретація «темних місць» художніх текстів, на перший план виходить герменевтичний підхід. Термін «музична герменевтика» введено Г. Кречмаром у 2002 році. Показово, що музична герменевтика знаходить своїх прихильників саме серед тих музикантів, які прагнуть не просто виконати твір під впливом, скажімо, емоційного стану, але й обґрунтувати його інтерпретаційний контент. До речі, саме цим відрізняється професійний виконавець від аматора – професіонал свідомо відтворює певну художню концепцію твору, яка теж по-різному інтерпретується за певних умов. Амастор у виконанні завжди непередбачуваний – може виконати геніально, але ніколи не повторити цей досвід знову. Отже, йдеться про проблему професійного розуміння мови образів та вміння користуватися цією мовою. Між тим дослідження вокального виконавства за умови використання герменевтичного підходу передбачає поглиблене вивчення історичного аспекту, тобто аналізу становлення в історичній ретроспективі. Відповідно до цього знаходимо тлумачення музичної герменевтики як встановлення взаємозв'язку між інтерпретацією та контекстом в історії на основі концепцій світогляду, лінійності, традицій, тут-буття з філософського вчення М. Гайдеггера (Riera, 2015). Спираючись на філософські парадигми, знаходив тлумачення музичної герменевтики й С.Л. Hamlin (Hamlin, 2015). Інтерсуб'єктивність музики доцільно визначати згідно з науковими поглядами Г. Гадамера та Г. Гулда (Hamlin, 2015). Водночас В. Алмен і Е. Пearsall (Almen, Pearsall, 2006) наголошують не лише на використанні напрацювань вищезгаданих дослідників, а й на дотриманні певних філософських категорій у процесі герменевтичного аналізу музичних стилів. Зокрема, йдеться про тимчасовість, колаж, запозичення й асоціації, артикуляцію мовчання, міфопоезу тощо. Герменевтика музичних стилів як метод тлумачення зразків музики характеризується поділом музичної інтерпретації. Зокрема, виокремлюють критичну інтерпретацію в традиціях

музичної герменевтики та інтерпретацію як виконання. У цьому твердженні чітко простежується кореляція змісту та форми музичного твору, що важливо для підтримання гармонії і балансу.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Спираючись на вже зазначені та постійно досліджувані проблеми інтерпретації виконавцями авторського тексту, формулюємо деякі аспекти інтерпретаційного контенту вокального твору, які будуть розглянуті нами в подальших дослідженнях: психологічний аспект – виявлення виконавцем «внутрішнього світу» авторської партитури; професійно-компетентнісний аспект – використання методики «герменевтичного кола» (Ф. Д. Шлейєрмахер); уміння бачити «структурацію» (П. Рікер) тексту, отже, розуміння динаміки драматургії через цілий концепт твору та через його частки; суспільно-історичний аспект – «історична реконструкція» (В. Дільтей) авторського задуму як матеріал для розуміння культурно-історичного контексту народження твору; вміння розуміти зміст у досвіді сучасності (Ю. Хабермас); здатність бачити виникнення нових смислів у діалозі з традицією (П. Рікер – Г. Гадамер).

Однак усі зазначені аспекти висвітлюють тільки один бік інтерпретації – авторський. Але ж у контексті герменевтичного підходу до явища музичної інтерпретації для подальших наукових розробок заявляємо про потребу в аналізі іншої глобальної складової інтерпретаційного контенту вокального твору – виконавської.

ЛІТЕРАТУРА

- Гадамер, Г.-Г. (2000). *Истина і метод*. Том. 2. Київ: Юніверс. 478 с.
- Лановик, З. Б. (2005). Понятійне окреслення процесу інтерпретації в бібліїних текстах і г'єнеза терміна «герменевтика». *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*, 22, 156–159.
- Aksenova, S.S., Kruglova, M.G., Ovsyannikova, V.A., Pereverzeva, M.V., Smirnov, A.V. (2020). Musical hermeneutics, semantics, and semiotics. *Journal of Advanced Research in Dynamical and Control Systems*, 12 (3), 779–784.
- Almen B., Pearsall E. (2006). *Approaches to meaning in music*. Austin: Indiana University Press.
- Ambrosch, G. (2017). Punk as literature: Toward a hermeneutics of Anglophone punk songs. *AAA – Arbeiten aus Anglistik und Amerikanistik*, 42 (1), 101–120.
- Dahlhaus, C. (1973). Das "Verstehen" von Musik und die Sprache der musikalischen Analyse. *Musik und Verstehen. Aufsätze zur semiotischen Theorie, Ästhetik und Soziologie der musikalischen Rezeption*. Köln, s. 37.
- Ferrando, J. (2018). Reading early music today: Between reenactment and new technologies. URL: <https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-01794806/document>.
- Gamble, S. (2021). *How music empowers: Listening to modern rap and metal*. Abingdon: Routledge. 188 p.
- Hamlin, C.L. (2015). An exchange between Gadamer and Glenn Gould on hermeneutics and music. *Theory, Culture and Society*, 33 (3), 103–122.

Hartmann, E.F. (2021). Musical Image and Musical Hermeneutics: a possible tool for creative Piano (Music) teaching. *Música Hodie, Goiânia*, v. 19. URL: <https://revistas.ufg.br/musica/article/view/58976>.

Kramer, L. (2011). *Interpreting music*. Berkeley: University of California Press. 322 p.

Lijtmaer, R. (2020). Music beyond sounds and its magic in the clinical process. *American Journal of Psychoanalysis*, 80 (4), 435–457.

Riera, G.J.M. (2015). The interpretation of historic music trough the philosophic hermeneutic. *Revista Musica Hodie*, 15 (2), 214–219.

Thomas, M.J. (2018). Gadamer and the hermeneutics of early music performance. *Research in Phenomenology*, 48 (3), 365–384.

REFERENCES

- Gadamer, H.-G. (2000). *Istyna i metod [Truth and method]*. Vol. 2. Kyiv: Yunivers. 478 p.
- Lanovyk, Z.B. (2005). Pomyatiyne okreslennya protsesu interpretatsiyi v bibliynykh tekstakh i geneza termina "hermenevtyka". [Pomyatiyne okreslennya protsesu interpretatsiyi v bibliynykh tekstakh i geneza termina "hermenevtyka"]. *VISNYK Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka – Zhytomyr Ivan Franko State University Journal. Philosophical Sciences*, 22, 156–159.
- Aksenova, S.S., Kruglova, M.G., Ovsyannikova, V.A., Pereverzeva, M.V., Smirnov, A.V. (2020). Musical hermeneutics, semantics, and semiotics. *Journal of Advanced Research in Dynamical and Control Systems*, 12 (3), 779–784.
- Almen, B., Pearsall, E. (2006). *Approaches to meaning in music*. Austin: Indiana University Press.
- Ambrosch, G. (2017). Punk as literature: Toward a hermeneutics of Anglophone punk songs. *AAA – Arbeiten aus Anglistik und Amerikanistik*, 42 (1), 101–120.
- Dahlhaus, C. (1973). Das "Verstehen" von Musik und die Sprache der musikalischen Analyse. *Musik und Verstehen. Aufsätze zur semiotischen Theorie, Ästhetik und Soziologie der musikalischen Rezeption*. Köln. P. 37.
- Ferrando, J. (2018). Reading early music today: Between reenactment and new technologies. URL: <https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-01794806/document>.
- Gamble, S. (2021). *How music empowers: Listening to modern rap and metal*. Abingdon: Routledge. 188 p.
- Hamlin, C.L. (2015). An exchange between Gadamer and Glenn Gould on hermeneutics and music. *Theory, Culture and Society*, 33 (3), 103–122.
- Hartmann, E.F. (2021). Musical Image and Musical Hermeneutics: a possible tool for creative Piano (Music) teaching. *Música Hodie, Goiânia*, v. 19. URL: <https://revistas.ufg.br/musica/article/view/58976>.
- Kramer, L. (2011). *Interpreting music*. Berkeley: University of California Press. 322 p.
- Lijtmaer, R. (2020). Music beyond sounds and its magic in the clinical process. *American Journal of Psychoanalysis*, 80 (4), 435–457.
- Riera, G.J.M. (2015). The interpretation of historic music trough the philosophic hermeneutic. *Revista Musica Hodie*, 15 (2), 214–219.
- Thomas, M.J. (2018). Gadamer and the hermeneutics of early music performance. *Research in Phenomenology*, 48 (3), 365–384.

Figurative and semantic content of interpretation: a hermeneutic approach

Olga Vadimivna Oganezova-Grygorenko
Doctor of Art History,
Professor at the Department of Solo Singing
A.V. Nezhdanova Odesa National Academy
of Music
ORCID: 0000-0003-3359-459x

Hua Qiwei
Graduate Student
A.V. Nezhdanova Odesa National Academy
of Music
ORCID: 0009-0007-5451-9798

The study is dedicated to the justification of the hermeneutic approach to the analysis of the figurative and semantic content of interpretation in musical art. The attention of the research is narrowed to the formulation of the problem of interpretation of the laws of creation of figurative and semantic content of interpretation in vocal performance. The interpretation of the hermeneutic approach in musical art is presented on the basis of key philosophical categories – transcendentalism; intersubjectivity; intertextuality – and their semantic content from t

he standpoint of musical hermeneutics. A generalization of scientific developments regarding the author's aspect of the figurative and semantic content of the interpretation of a vocal work is presented. The stages of the algorithm for substantiating and building a hermeneutic approach to the interpretation of the figurative and semantic content of a vocal work are proposed. Based on the researched problems of interpretation of the author's text by the performers, the aspects of the interpretive content of the vocal work are presented: the psychological aspect – the performer's discovery of the "inner world" of the author's score; professional competence aspect – use of the "hermeneutic circle" method; the ability to see the "structuring" of the text, thus understanding the dynamics of drama through the whole concept of the work and through its parts; socio-historical aspect – "historical reconstruction" of the author's idea as material for understanding the cultural-historical context of the birth of the work; the ability to understand the content of modern experience; the ability to see the emergence of new meanings in dialogue with tradition. The identified aspects allow for a broad analysis of the essence of the figurative and semantic content of a vocal work and the determination of their interpretive factors in the context of the hermeneutic approach in musical art. In our work, we use general scientific methods of research: the method of analysis, synthesis, comparison, and systematization. We also take into account the results of awareness and systematization of executive and pedagogical experience. The need for definition, analysis and detailed study of the performance aspect of the visual and semantic content of the interpretation of a vocal work is formulated and substantiated.

Keywords: hermeneutics, musical hermeneutics, aspects of the interpretive content of a vocal work, author's text, vocal performance.